

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

Z EVANGELIA SV. LUKÁŠE (2, 1-14)

"Za onoho času vyšel rozkaz od císaře Augusta, aby byl sepsán celý svět. Tento soupis konal se první za náčelnictví Quiriniova v Syrii. I šli všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Odešel pak i Josef z Galileje z města Nazareta do Judska do města Davidova, jež slove Betlem, poněvadž byl z domu a kmene Davidova, aby se dal zapsat s Marií, zasnoubenou manželkou svou, která byla těhotná. Stalo se pak, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. I porodila syna svého prvorozeného a obvinula jej plénkami a položila ho v jeslích, poněvadž neměli místa v hospodě. A byli v téže krajině pastýři, ponocující a stráž noční konající nad svým stádem. A hle, Anděl Páně stanul u nich, a jasnost Boží obklíčila je, a báli se velice. I řekl jim Anděl: Nebojte se, neboť, hle, zvěstuji vám radost velikou, která bude všemu lidu. Narodil se vám dnes Spasitel, to jest Kristus Pán, v městě Davidově. A toto bude vám znamením: Naleznete dítko plénkami zavinité a položené v jeslích. A hned nato bylo s Andělem množství vojáků nebeských, kteří chválili Boha říkajíce: Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle."

Zcela záměrně jsem použil textu z Římského misálu, který v minulém století přeložil emauzský benediktin P. Marian Schaller. Není to proto, že bych nechtěl používat nové překlady, ale proto, že není důležitá forma, ale obsah toho, co čteme. V tomto znění naslouchali evangelijní zprávě o narození Spasitele - Krista Pána mnohé generace před námi a velice dobře jí rozuměli, asi jako my rozumíme překladům dnešním, a přinášela jim radost stejně jako ji přináší dnes nám. Je to opravdu radostná zpráva, provádí lidstvo přes dvě tisíciletí, a přesto je stále jakoby nová. Nezeštarla, protože přináší radost a pokoj. Nejen vyvolený národ, ale i ostatní národy byly v očekávání něčeho významného, co změní jejich život, co přinese něco pozitivního a odstraní obavy z nejasného tušení zkázy, kterou může odvrátit právě příchod někoho významného. U vyvoleného národa to bylo celkem jasné. Příslib Hospodinův, že pošle Mesiáše, který vypořádá prvotní

vinu i viny následné, který přemůže hada z ráje - Satana, snažícího se nabourávat Boží plány.

Téměř ve skrytu tedy přichází na svět dlouho a toužebně očekávaný Mesiáš. Přichází na svět ve stáji, je vítán pastýři a ne žádnými veličinami. A přes tu prostotu vyzařuje pokoj a radost, které dostávají pastýři za drobné dary, jež k jeslím přinesli. Radost a pokoj, které přináší po celá staletí.

Prožíváme každoročně tuto radost, zařazenou do běhu celého církevního roku. Není náhodou, že právě církevní rok je zobrazením života Ježíšova, důležitých událostí, které přinesly spásu. Příchod betlémského dítěte je pojímán a chápán jako dar z Božích rukou. I proto se předvečer nazývá Štědrý a je dnem obdarování blízkých s cílem dát radost podobnou radosti lidstva při příchodu Mesiáše. Obdarovávat, protože i my jsme byli obdarováni. Dar od Boha, daný z lásky a také jako projev věrnosti. Chceme se podobat Bohu, protože jsme jeho obrazem. Buďme tedy dárci dobra a pokoje, dárci radosti. Radost nemusí působit drahé a nákladné dárky, objevující se spíše proto, aby byly dražší než u sousedů. Ale dávejme i maličkosti, aby přinesly potěšení, aby byly radostí, dávejme je z lásky. Nešetřeme ani dobrým slovem, pohlazením ruky, dobrou, ve vhodný čas danou radou. Podobejme se nebeskému dárci a slavme velkou událost v životě světa i v životě každého z nás, jak jsme slyšeli v evangeliu: "Narodil se

VÁM Spasitel, to jest Kristus Pán! A s radostí potom při slavné mši svaté s p o l e č n ě z p í v e j m e :
"NÁM, NÁM narodil se!"

Pokojné a radosti plné svátky Božího narození, požehnání betlémského Dítěte a hojnost milostí pro další dny života přejí a vyprošují vaši kněží:

P. Josef, P. Václav a P. Kamil

TŘÍKRÁLOVÁ

Proto

...hledáme to Dítě
Zem bez dítěte je pustá
...hledáme ten chlév
ne komnaty paláců
s šupinatým zlatem
ne ložnice
s vůněmi Orientu
(Bůh v nich
a křičí
Herodes Smutek)

...hledáme ty pastýře
ať nám řeknou
jak se dostat
k ohni

Naše teplo studí
studené podané ruce
umrlé polibky
vyhaslá ohniště srdcí
s trochou dýmu kadidla
ojíněného tmou
...hledáme tu Matku
tu matku s Dítětem

Zpívala synu Matička
a píseň
voněla hořce
myrhou

Jiří Vícha
básnická sbírka
Verše psané pro mlčení ...

ROZHOVOR S KARDINÁLEM MILOSLAVEM VLKEM

Pane kardinále, v r. 2007 jste posvětil základní kámen zdejšího Komunitního centra sv. Jiljí a v srpnu 2008 při jeho otevření toto centrum posvětil. Jaké jste měl představy o jeho využití a jaký pocit máte při jeho dnešní návštěvě?

V Uhlířských Janovicích jsem byl poprvé, jako pražský arcibiskup, asi před 15 lety. Při pozorování života ve farnosti jsem usoudil, že by tady byl třeba trvale kněz. Když jsem žehnal toto centrum, považoval jsem to za uskutečnění této vize. Nyní je vyřešena jak přítomnost kněze, tak vznik místa, kde se může farnost rozvinout, vzdělávat se a scházet se.

V letošním roce jste opustil funkci pražského arcibiskupa. Je to jistě velká úleva, ale pravděpodobně nezhálíte. Čemu se nyní věnujete?

V době svého plnění úřadu pražského arcibiskupa jsem měl i jiné funkce. Osm let, to jsou dvě funkční období, jsem byl předsedou Rady evropských biskupských konferencí a pak jsem se angažoval v hnutí fokoláre. V roce 1997 jsem „zdědil“ po zemřelém biskupovi Klausu Hemmerlemu, funkci moderátora biskupů - přátel hnutí fokoláre, to znamená biskupů, kteří spiritualitu jednoty a spirituality díla Mariina berou za svou. Teď se právě věnuji

této činnosti moderátora. Má práce spočívá v tom, že kontaktuji ve světě biskupy, kteří tuto spiritualitu sledují, a připravuji s nimi společná setkání. Je to služba jednotě církve v určité části biskupů. Máme kontakt s více jak 1300 biskupy z celého počtu 4000 biskupů, kteří jsou v církvi.

Papeži Benediktu XVI. je nejbližším světcem sv. Augustin. Máte i Vy některého světce, který je Vám bližší než ostatní?

Mám dva takové světce. Jedním je též sv. Augustin a druhým je sv. Irenej z Lyonu.

Sv. Augustin mě fascinoval svými úžasnými znalostmi Písma. Jako student teologie jsem četl, tenkrát v latině, jeho traktát o nejsvětější Trojici (De Trinitate). Používal citace na mnoha místech a z toho bylo vidět, jak hlubokou měl znalost Písma. Je mi blízký svou životní zkušeností, a zajímala mě i historie jeho konverze. Intenzivně jsem prožíval svůj vztah ke sv. Augustinovi, když jsem počátkem 90. let byl v Miláně a navštívil tam velké baptisterium (stavba postavená vedle kostela a vyhrazená pro účely křtu), kde byl Augustin sv. Ambrožem pokřtěn.

Sv. Irenej (česky Miroslav), kterého jsem si kdysi chtěl vzít za svého patrona, protože mé jméno Miroslav bylo občas zaměňováno za Miroslav, byl významným teologem druhého století. Popsal historii církve, poslušnost papežů a vynikal vždy korektním církevním stanoviskem. Pocházel z Dálného východu a skončil svou misii v Lyonu, kde byl popraven. Při své návštěvě v Lyonu jsem se u jeho hrobu poklonil jeho památce.

Čím je pro Vás adventní doba?

Adventní doba je pro mě vlastně prototyp slavení křesťanského života. Není to jen historie dávno minulé, kdy se ve Starém zákoně připravovali na příchod Mesiáše, ani jen doba očekávání druhého příchodu. Advent především znamená Kristovo přicházení v církvi dnes. Ve svátostech, ve společenství, kde jsou dva nebo tři v mém jménu..., ale také v Božím slově, kdy se v adventu více setkáváme s četbou Starého zákona, především Izaiáše, a tak je pro mě adventní doba prohloubením víry. Kristus přichází mezi nás stále různými způsoby a my ten advent máme nejen před Vánocemi, ale v celém roce prožívat.

Co byste rád, prostřednictvím našeho farního časopisu „Věstník“, vzkázal jeho čtenářům?

Návštěva ve zdejší komunitním centru byla pro mě radostí. Mám radost, že je využíváno k mnoha účelům. Pro maminky s dětmi, besedy, koncerty a jiné akce. Čtenářům bych rád vzkázal, aby využívali

těchto aktivit a aby se centrum stalo domovem této farnosti.

Děkujeme mnohokrát za Váš čas a Vaše slova.

MH

ADVENTNÍ OBNOVA

V sobotu 11. 12. 2010 proběhla s panem kardinálem adventní duchovní obnova. Během dopoledne měl pan kardinál dvě přednášky. V nich zdůraznil nepostradatelnost vytváření společenství, v kterém je Kristus uprostřed nás. Řekl: *„Děje se to, když hledáme cestu k sobě, když si dovedeme odpustit, umíme vidět potřeby druhých, dokážeme si pomoci. Scházíme se k společné modlitbě, k slavení mše svaté a četbě Písma“.*

V druhé přednášce pan kardinál mluvil o adventu nejen jako o slavení něčeho minulého, co si připomínáme o Vánocích nebo očekávání něčeho budoucího, co očekáváme na konci času, ale především nám kladl na srdce, že advent má pro nás znamenat zpřítomnění Boží blízkosti v našem každodenním životě.

Na závěr adventní duchovní obnovy jsme s panem kardinálem slavili v kostele sv. Jiljí mši svatou.

P. Kamil

ŽIVOTOPIS KARDINÁLA MILOSLAVA VLKA

Miloslav Vlk se narodil 17. května 1932 v jihočeské Líšnici (okres Písek). Po maturitě v roce 1952 mu nebylo dovoleno studovat. Pracoval tedy jako dělník v továrně Motor Union v Českých Budějovicích. Vojenskou základní službu absolvoval v letech 1953-55 ve Dvorech u Karlových Varů. Po absolvování vojenské služby byl v době částečného politického uvolnění přijat na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, obor archivnictví. Studia zakončil promocí v roce 1960. Poté pracoval jako archivář v Okresním archivu v Třeboni, v Jindřichově Hradci, Okresním a Městském archivu v Českých Budějovicích, kde se později stal ředitelem. V této době publikoval řadu odborných článků v různých časopisech.

V roce 1964 se mu podařilo zahájit studium na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Na kněze byl vysvěcen 23. června 1968 v Českých Budějovicích. Vzápětí jej tehdejší českobudějovický biskup Josef Hlouch, který se po osmnácti letech směl vrátit do diecéze, jmenoval svým sekretářem. Jeho vliv a pastorační působení však vadilo tehdejším politickým autoritám, proto byl v roce 1971 přeložen do malých farností, nejdříve na Šumavu - Lažiště a Záblatí (roku 1971). Po šestnácti měsících v roce 1972 se za trest stěhuje do Rožmitálu pod Třemšínem, kde působí sedm let.

Zde mu byl v roce 1978 odňat tzv. "státní souhlas" k veřejnému výkonu kněžské služby.

Byl proto nucen hledat si „civilní“ zaměstnání. Jako jiní potrestaní kněží přijal práci umývače výkladních skříní u pražského podniku Úklid a později si ze zdravotních důvodů našel práci archiváře ve Státní bance československé. Deset let žil v Praze, jako kněz tajně pracoval v malých skupinách věřících.

Dne 1. ledna 1989 mu byl vrácen "státní souhlas" a stal se farářem na Klatovsku - v Žihobcích a Bukovnicku, později v Čachrově, Javorné, Železně Rudě, Běšinách a Stráži na Šumavě. 14. února 1990 byl jmenován českobudějovickým biskupem (biskupské svěcení 31. března 1990), 27. března 1991 pražským arcibiskupem a českým primasem, nástupcem kardinála Františka Tomáška. Od roku 1991 do roku 2000 byl předsedou biskupské konference, nejprve ČSFR, později České biskupské konference.

Dne 26. listopadu 1994 jej papež Jan Pavel II. jmenoval kardinálem. V letech 1993 - 2001 byl předsedou Rady evropských biskupských konferencí (CCEE). Od roku 1994 je členem Papežské rady pro sdělovací prostředky a Kongregace pro východní církve. V dubnu 2005 se účastnil konkláve ve Vatikánu, kdy sbor kardinálů zvolil nového papeže Benedikta XVI.

V květnu roku 2007 dosáhl kardinál Vlk 75 let věku a v souladu s

církevním právem nabídl do rukou papeže Benedikta XVI. svou rezignaci. Papež mu prodloužil výkon funkce pražského arcibiskupa na další dva roky.

Kardinál Miloslav Vlk je nositelem řady ocenění. V roce 1999 obdržel vysoké státní vyznamenání Spolkové republiky Německo "Velký kříž za zásluhy" (Grosses Verdienstkreuz). Roku 2002 mu prezident Václav Havel propůjčil řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva. V roce 2001 obdržel čestnou medaili Tomáše Garrigua Masaryka od Masarykova demokratického hnutí a mezinárodní cenu města Görlitz - "Brückepreis" . V roce 2006 obdržel ocenění organizace Ackermann Gemeinde, která pracuje pro uzdravení paměti Čechů a Němců na jejich vzájemném smíření a spolupráci. Kardinál Vlk je nositelem řady dalších ocenění a uznání mnoha dalších institucí.

Kardinálu Vlkovi byla udělena také řada čestných doktorátů. V letech 1992 - 93 mu byly uděleny 3 čestné doktoráty: na Illinois Benedictine College a na University of St. Thomas v USA a čestný doktorát teologie na univerzitě v bavorském Pasově. V roce 2001 obdržel čestný doktorát Papežské teologické akademie v polském Krakově a v roce 2002 čestný doktorát Opolské univerzity rovněž v Polsku.

*Převzato z internetových stránek
www.kardinal.cz*

14. SVATÝCH POMOCNÍKŮ

Vážení čtenáři farního Věstníku. V předchozích číslech jsme vás postupně seznámili s životem a odkazem svatého Aloise, patrona našeho farního kostela v Uhlířských Janovicích. Rádi bychom v psaní ze života svatých pokračovali.

Každý z nás má od narození své nezaměnitelné jméno. Naše jméno vyjadřuje naši osobu. Kdo a jaký jsem. V životě z víry, který vychází ze křtu, se navíc naše jméno propojilo se jménem světce, který se za nás v nebi přimlouvá. Tak jako je víra neoddělitelná od života, tak život svatých je pro nás nejen nepostradatelným vzorem a inspirací, ale především silou modlitby k Bohu.

V nadcházejících číslech farního Věstníku bychom vás proto rádi seznámili s Těmi, kterým říkáme 14 svatých pomocníků. Nejedna z našich kostelů, blízkých nebo vzdálených, je někomu z nich zasvěcen. Pořadí bude určovat liturgická doba, kterou v ten daný čas budeme prožívat.

Svatá Barbora

O životě sv. Barbory nemáme mnoho písemných zpráv. Legenda vypravuje, že byla dcerou kupce Dioskura v městě Nikodémii. Narodila se někdy ve 3. století. Otec byl velmi horlivý modloslužebník, nechtěl svou dceru vystavit „svedení“ k víře a k lásce k Pánu Ježíši, a tak dívku odloučil od světa tím, že ji uvěznil ve věži. Barbora si dlouhé dny krátila

la četbou řeckých mudrců a básníků, ale ti ji nenaplňovali.

Stále více přemýšlela o člověku, o věčnosti a nicotnosti pohanských bohů. Nakonec pozna-

la křesťanské učení a dala se pokřtít.

Při jedné z otcových cest se domluvila se zedníky na udělání třetího okna, ač do jejího vězení byla naplánovaná jen dvě. Barbora chtěla, aby jí připomínala Nejsvětější Trojici, v jejíž společnosti toužila žít. Na zeď zavěsila kříž. Když se Dioskurus vrátil z té cesty domů, spatřil tři okna a kříž na zdi. Strašně se rozzuřil. Barbora se nezalekla a prohlásila: „*Stala jsem se křesťankou a zároveň se zasnoubila nebeskému choti Kristu Ježíši slibem ustavičného panenství. Modloslužba je pošetilost a bezbožnost a jenom v křesťanství je spasení.*“

Když to Dioskurus slyšel, proměnila se v něm láska k dceři v šílenou nenávisť. Chopil se meče a chtěl ji zavraždit. Barbora utekla. Podle jedné verze se schovávala v jeskyni, podle jiné se prý otevřela země a dívku ukryla. Barbora měla dost času rozjímat o utrpení Ježíše Krista. Nakonec byla otcem vypátrána, mučena a přivedena k soudci Marciánovi. Soudce rozvázal dívce pouta a laskavě jí začal domlouvat, aby se zřekla víry Kristovy. Barbora však odpověděla: „*Jsem křesťanka a ni-*

kdy nebudu obětovat pohanským modlám.“ Soudce pak všelijakými ukrutnostmi začal Barboru soužit, ta však myslela na Kristovo bičování a to své prý vnímala jako hlazení pavími péry.

Druhého dne její nepřátele překvapilo, že rány po bičování z jejího těla zmizely. Odmítali však uznat Kristovu léčivou moc, kterou Barbora dosvědčovala a vykládali to jako znamení pohanských bohů, chtějíce od ní, aby jim za to prokázala vděčnost. Pro její tvrdohlavost ji znovu mučili. Nakonec byla Marciánem odsouzena k useknutí hlavy. Cestou na popraviště anděl dívky zahalil krvácející rány bílým oděvem a pruty, kterými byla bičována, se proměnily v paví péra. Barbora se před smrtí modlila: „*Pane Ježíši Kriste, přijď mi na pomoc; vezmi si všechno, jenom ne svého Svatého ducha.*“ Když dorazili na popraviště, otec sám dívce useknul hlavu. Ale Bůh nenechal tento čin bez trestu. Záhy vyšlehl z nebe blesk a Dioskura zabil.

Za císaře Justiniana prý přenesli ostatky sv. Barbory v 6. stol. do Konstantinopole, odkud se kolem r. 1000 dostaly do domu sv. Marka v Benátkách a r. 1009 byly přeneseny na nedaleký ostrov Torcello, do kostela sv. Jana evangelisty. /P. Fr. Ekert uvádí, že v r. 1370 nějakou část z ostatků sv. Barbory dovezl do Prahy pro svatovítský chrám i Karel IV./

Barbora patří mezi 14. pomocníků v nouzi a je patronkou zejména

horníků, dělostřelců zedníků, stavebních dělníků, proti ohni, proti bouřce, proti horečce a moru, umírajících a za šťastnou hodinu smrti.

Barbořiny atributy jsou podle Anselma Grüna výmluvné symboly. - Věž je zde viděna jako obraz sebe-realizace člověka a symbol pevných základů, na nichž spočívá náš život. Zároveň i jako symbol pro kontemplaci - místo, kde s námi přebývá Bůh. Tato kruhová stavba se třemi okny představuje celistvost a prezentaci Trojjediného Boha, žijícího s námi a v nás. Podávaný kalich nám může připomínat, že i Kristu byl v Getsemanské zahradě podáván symbolický kalich utrpení. Souhlasem s Otcovou vůlí Ježíš vstal posilněn vstříc svým katům. A jeho přijetí potupné smrti se stalo naším vykopením.

4. prosince většina z nás trhá třešňové větvičky - tzv. „barborky“. Třešeň zaujímá v křesťanské ikonografii významné postavení. Na obrazech starých mistrů je malý Ježíšek často zobrazován, jak v ručce pevně svírá červené třešničky. Rozkvetlé třešňové květy jsou symbolem neposkvrněné čistoty Panny Marie.

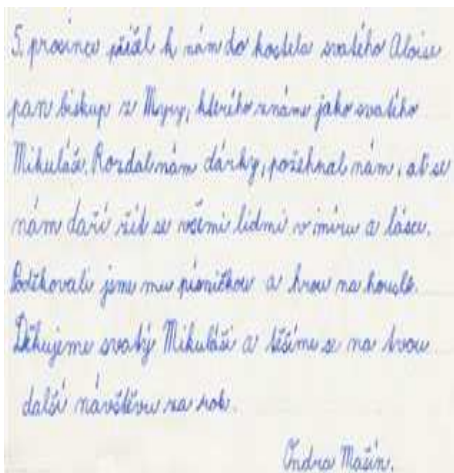
Modlitba:

Prosíme tě, všemohoucí Bože, abys nám přispěl na pomoc přímluvami svaté mučednice Barbory, abychom nezemřeli náhlou a nenadálou smrtí, ale byli na cestu opatření tvými svátostmi. Skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Marta Moravcová

NAVŠTÍVIL NÁS BISKUP Z MYRY

Dobry Bože, ty jsi pokoj, umíš napravit zlo a škodu, kterou druhým lidem způsobujeme, když se ve svém životě unáhlíme a něco neodhadneme. Prosíme tě, na přímluvu svatého biskupa Mikuláše, daruj smíření a pokoj tam, kde už to člověk sám nedokáže. Amen

PROČ A JAK KŘESŤANĚ SLAVÍ VÁNOCE

Advent s sebou nese veliké očekávání a zároveň i určitou obtíž. Jak dokážeme dětem, ale i sobě navzájem, zprostředkovat během adventní doby poselství Vánoc? Dokážeme s úctou a bázní mluvit o tajemství Boha, který se stal člověkem?

Jednou z možností, jak oslovit, a vhodným způsobem zprostředkovat poselství Vánoc, jsou programy pro školy. Těší mě, že ze strany škol je o dané téma: „*Proč a jak křesťané slaví Vánoce*“, zájem. Jedná se o cca 45-ti minutový interaktivní program, v jehož průběhu se spolu s dětmi zamýšlíme nad tím, co nás obklopuje, s čím se setkáváme a co se vztahuje k blížící se době Vánoc. Hlavním tématem je světlo, které, zvláště v tomto období prodlužující se noci a zkracujícího se dne, je tolik potřeba. Světlo, s kterým se setkáváme už v podobě adventního věnce, rozsvícených vánočních stromů, vyzdobených výloh či ulic nebo domů. Světlo, které dokáže v našem životě zazářit jako hvězda na tmavé obloze. Světlo, které nese poselství naděje pro každého z nás - přátelství, blízkost, pochopení a porozumění. I maličké světlo naděje, o kterém si s dětmi povídáme, nám následně pomůže zaposlouchat se do vyprávění betlémského vánočního příběhu starého dva tisíce let. Příběhu, který si lidé předávají po generace.

Program je doprovázen několika písničkami, děti si v průběhu setkání

zatančí jeden starý židovský tanec a na závěr obdrží malou upomínku v podobě betlémské hvězdy.

Jsem si vědom toho, že nabídka pro třídní kolektivy čtvrtých a letos nově sedmých tříd ZŠ, pro které je tento program určen, se může jevit jako neobvyklá či dokonce překvapivá. Přesto s ní přicházíme a věříme, že má svoji vypovídající hodnotu. Program pro školy bude probíhat v Komunitním centru sv. Jiljí od pondělí 20. do středy 23. prosince 2010.

Vás, milí farníci, prosím o modlitbu. Za nás, kteří program připravujeme a povedeme, ale také za děti, které o poselství Vánoc našim prostřednictvím uslyší.

P. Kamil

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Vážení farníci, vstup do nového roku je již tradičně spojen s konáním Tříkrálové

sbírky, kterou v celé České republice provádí Česká katolická Charita. Tříkrálová sbírka má pro Charitu velký význam. Je to důležitý zdroj příjmů, bez nichž by nevznikla řada velkých či malých charitativních projektů, které napomáhají potřebným lidem u nás i ve světě. Tříkrálovou sbírku provádí skupinka tří koledníků za doprovodu dospělé osoby. Koledníci oslovují lidi a žádají je o finanční příspěvek, ať už na veřejných místech nebo po domech či bytech.

V letošním roce 2010 se podařilo vybrat celkovou částku 25 956 Kč. Sběrka byla využita na projekty vybrané Českou katolickou Charitou:

- podpora provozu Azylového domu sv. Terezie v Praze 8 - Karlíně
- stavební úpravy v charitním domě pro seniory v Mukařově u Říčan
- podpora projektu pomoci chudým dětem v Bělorusku
- výstavba základní školy v Ugandě.

Místní organizátor sbírky - Římskokatolická farnost – z vybrané finanční částky žádala o příspěvek na vlastní projekt: *podpora setkávání maminek s dětmi v Komunitním centru sv. Jiljí*. V rámci tohoto projektu se podařilo vytvořit dětský koutek a vybudovat pískoviště.

Tříkrálová sbírka bude na začátku

příštího roku probíhat od neděle 2. ledna do neděle 9. ledna 2011 a bude věnována na tyto plánované projekty: **Podpora charitních projektů v pražské arcidiecézi:**

- Charitní domov pro seniory v Mukařově.

- Charitní azylové domy pro matky s dětmi v tísni v Brandýse/L. a Kralupech/Vlt.

Podpora charitních projektů v zahraničí:

- Indie – technická škola Prathibodaya, Bidar.

- Bělorusko – podpora vzdělávání dětí a mládeže a dobrovolnictví pro místní Charitu.

Naše farnost bude opět žádat o příspěvek na vlastní projekt. Naš záměr je na faře v Čestíně vybudovat místnost pro setkávání a aktivity dětí a rodičů.

Jako kněží naší farnosti vás chceme vyzvat k modlitbě nejen za dobrý průběh Tříkrálové sbírky, ale především za duchovní přínos. Až uvidíte koledníky nebo vám zaklepu na dveře, připomeňte si slova apoštola Pavla z jeho 2. listu do Korintu: „*Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechtí ani z donucení; vždyť radostného dárce miluje Bůh*.“

Předem děkujeme za finanční příspěvek do Tříkrálové sbírky.

RÁDI BYCHOM KE SPOLUPRÁCI POZVALI VŠECHNY, KDO BY SE CHTĚLI TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY AKTIVNĚ ÚČASTNIT: DĚTI I DOSPĚLÉ. DĚKUJEME.

P. Josef a P. Kamil

SLAVÍME MŠI SVATOU SLOUPEČEK NEJEN PRO DĚTI A RODIČE -části mše svaté-

V předchozím čísle bylo zdůrazněno, že čtení evangelia je nejdůležitější částí bohoslužby slova. Dnes u evangelíí ještě zůstaneme a připomeneme jejich znaky. Každý ze čtyř evangelistů nám ukazuje Ježíše z jiného pohledu.

Matouš

Znázorňuje se jako anděl /člověk. Jeho evangelium začíná výčtem Ježíšových předků. Matoušova zpráva poukazuje na Ježíšovo lidství.

Marek

Marek začíná své evangelium příběhem Jana Křtitele na poušti. Lev je považován za zvíře pouště. Proto se jako znak evangelisty Marka kreslí lev.

Lukáš

Býk je obětním zvířetem Izraele. Obětní zvíře umírá za hříchy lidu. Ježíš za nás položil život. Proto se jako znak evangelisty Lukáše kreslí býk.

Jan

Janovo evangelium je plné obrazů, které podněcují k přemýšlení. Jako jeho znak se kreslí orel, který svým zrakem všechno proniká a poznává

ZVEME VÁS OZMAMUJEME

- na Štědrý den 24. 12. v 16:00 h se uskuteční v kostele sv. Petra a Pavla v Čestíně **vánoční mše pro děti**.

- odpoledne 25. 12. na Boží hod vánoční od 14:00 do 16:00 h bude otevřen kostel sv. Aloise v Uhlířských Janovicích. **Přijďte se podívat k jesličkám.**

- **mše sv. pro děti a rodiče** se uskuteční v sobotu 8. ledna v 18:00 hod. v kostele sv. Anny v Sudějově.

- v neděli 23. 1. 2011 jste zváni na cestopisné vyprávění pod názvem: **Bajkalské putování**. Vyprávět nám přijde pětice cestovatelů, kteří cestu po Bajkalu podnikli letos v létě. Dva z nich, Martina a Veroniku, znáte již z vyprávění o jihoamerickém Peru.

- první únorový víkend od pá 4. do ne 6. 2. se uskuteční **Víkendovka pro děti**. V sobotu je plánován výlet do Komunitního centra Matky Terezy v Praze Chodově, návštěva Vyšehradu. Nezapomeneme na divadlo nebo kino.

- v sobotu 12. 2. 2011 v 17:00 h na faře v Čestíně se uskuteční **vyprávění o cestě po Svaté zemi**.

- v neděli 13. 2. odpoledne, za příznivých sněhových podmínek, proběhne **Memoriál pátera Kubíčka** v běhu na lyžích kolem Čestína. Start a cíl u fary v Čestíně.

Délka trati 5 - 10 - 15 km.

ROZPIS VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB

	24.12. Pá	25.12. So	26.12. Ne	31.12. Pá	1.1. 2010 So
	Štědrý den	Narození Páně	Svátek sv. Rodiny	Svatý Silvestr	Matky Boží Panny Marie
Uhlířské Janovice	24:00	8:00	8:00	16:00	8:00
Sudějov		18:00			18:00
Čestín	16:00	10:00	10:00	16:00	10:00
Vidice	22:00	11:30	11:30		11:30
Žíšov			14:00		
Malejovice		15:00			15:00
Petrovice			15:00		
Zásmuky	24:00	9:30	9:30	9:30	9:30
Vavřinec	17.00	11:00	11:00		11:00
Horní Kruty		15:00	15:00		15:00

Od nového roku 2011 bude první a třetí úterý v měsíci pravidelně sloužena v 16:00 h mše sv. v kostele sv. Jiří v Malejovicích.

Po mši sv. adorace před Nejsvětější svátostí.

Každý čtvrtek ráno v 8:00 h modlitba breviáře v KC sv. Jiljí.

První neděle v měsíci příležitost ke svátosti smíření:

Čestín - na faře od 9:00 do 9:45 h. **Vidice** - v kostele od 11:00 do 11:30 h.

Vydáno: 19. 12. 2010 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice

Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com

www.farnostjanovice.cz

IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800

P. Josef Nerad, tel.: 606 683 690, e-mail: neradjosef@seznam.cz

P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz

P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmuky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 6. 3. 2011

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.